

عنوان مقاله:

امیرکبیر و اندیشه اصلاحی نظم و امنیت در ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های دانش انتظامی، دوره 22، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

یوسف ترابی - دانشیار گروه علوم سیاسی دانشگاه علوم انتظامی

محمد احمدآبادی - استادیار تاریخ، عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: هدف این تحقیق بررسی اندیشه اصلاح نظم و امنیت توسط امیرکبیر صدراعظم بزرگ تاریخ ایران بوده است. او با دقت، هوشمندی و با بهره‌گیری از تجارب سفر خود به روسیه و عثمانی و مطالعه کتاب‌ها و روزنامه‌های متعدد، عمق‌مآندگی ایرانرا در ابعاد مختلف ادراک کرد و برنامه‌های اصلاحی برای نجات کشور از عقب‌ماندگی آغاز کرد. محورهای برنامه وی عبارت بود از: تأمین نظم و امنیت، اصلاح‌اداری، مالی، اقتصادی و مبارزه با فساد و توجیه به توسعه علمی کشور. در میان محورهای مزبور، اصلاحات مرتبط بانظم و امنیت جایگاه ویژه‌ای داشته است. روش پژوهش: این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از نوع تحقیقات کیفی است که با روش تحلیل اسنادی انجام شده است و ابزار گردآوری داده‌ها عبارت از کتاب‌ها و اسناد تاریخی و فرمان‌ها موجود از زندگی سیاسی امیرکبیر بوده است. یافته‌ها: ایجاد نظم و امنیت داخلی، تأمین امنیت در جاده‌ها و راه‌ها، تدوین قوانین و مقررات برای تأمین عدالت کیفری، ساماندهی نیروهای نظامی و انتظامی، تأسیس سازمان خفیه برای مبارزه با فساد دربار و شاهزادگان و ظلم نیروهای نظامی و انتظامی بر مردم، تأسیس دارالفنون برای توسعه علمی، نظامی و انتظامی ایران، ساماندهی امنیت ملی از طریق مبارزه بانفوذ انگلیس و روس. نتیجه‌گیری: اهتمام امیرکبیر به توسعه علمی کشور و انجام اصلاحات عمیق در عرصه‌های نظامی، انتظامی و مبارزه با فساد

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: امیرکبیر، توسعه، فساد، اصلاحات، نظم و امنیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148084>

